

[Indenrigsministeren.]

er ikke Tvivl om for nogen, at Indvikletheden i dette Ændringsforslag grænser til Uforstaaelighed. I hvert Tilfælde tror jeg, at hvis dette blev vedtaget, vilde den ærede Ordfører ikke selv, hvis han var Indenrigsminister, turde godkende det.

Der er endnu et Spørgsmaal, jeg gerne vil sige et Par Ord om til den ærede Ordfører for Venstre; det er Spørgsmaalet om Aktieselskabsskatten. Venstre tiltræder jo, at den kommunale Aktieselskabsskat sættes op fra 3 pCt. til 5 pCt., men Venstre kan ikke tiltræde, at det samtidig bestemmes, at Aktieselskabsskatten ikke kan gaa ned under 4 pCt., og den ærede Ordfører siger, at dette vil medvirke til, at Virksomheder flytter fra Landkommuner ind til Byerne. Det maa jeg dog mene er at vende Sagen paa Hovedet. Hvis en Landkommune nøjes med at opkræve 4 pCt. i Aktieselskabsskat, hvad den altsaa vil have Lov til, hvordan skulde det saa kunne føre med sig, at Virksomheder flytter fra Landkommunen ind til en By, hvor Aktieselskabsskatten er 5 pCt.? Det turde dog vist være utænkeligt.

Bestemmelsen her kan medføre, at Forskellen mellem Kommunerne fremtidig ikke bliver saa stor, at man af Hensyn til Skatten flytter fra Byerne ud til Landet, men det er vel heller ikke Meningen, at Fabriksanlæg, Virksomheder af forskellig Art, skal lægges i Landkommunerne under Hensyn til Skattens Højde; der kan være mangfoldige Tilfælde, hvor der er økonomisk Begrundelse derfor; Grundpriser og meget andet kan være Begrundelse for, at Virksomheder lægges i Landkommuner i Stedet for i Byerne, men det kan ikke være nogens Mening, at det skal være Skatternes Højde, der flytter dem til det ene Sted fra det andet Sted, og Lovforslaget tager netop Sigte paa at hindre, at noget saadant sker.

Den ærede konservative Ordfører (Korsgaard) gik meget stærkt imod selve Bestemmelsen om Forhøjelse af Aktieselskabsskatten fra 3 til 5 pCt. og sagde, at hvis man overhovedet skulde kunne tænke sig noget saadant, maatte det have sin Begrundelse i, at Statsaktieselskabsskatten var gaaet ned, men den var jo tværtimod stadig forhøjet. Nu er det vanskeligt helt at se disse to Aktieselskabsskatter i Sammenhæng, fordi de til en vis Grad bygger paa to forskellige Principper. Den kommunale Aktieselskabsskat bygger i og for sig paa det Princip, at Aktieselskaber skal svare en Skat, der staar i et vist Forhold til Personbeskatningen, medens derimod Aktie-

selskabsskatten til Staten, saadan som den er udformet, vel snart for en 15 Aar siden, gennem sin Progressionsordning bygger paa Tanken om en vis Profitinddragning gennem Skatten; man vil erindre, at det er en Progression, ikke efter Indkomstens Størrelse, men efter Dividendestørrelsen, det her drejer sig om. Derfor kan man vanskeligt sammenligne de to Ting, men der er dog een Ting at sige, og det er, at Aktieselskabsskatten til Staten i Dag beregnes efter lempeligere Satser end dem, der gjaldt forud for 1927. Det vil altsaa sige, at der aldeles ikke gennem de sidste 10 Aar har fundet nogen Forhøjelse Sted af Statsaktieselskabsskatten, men at den tværtimod er lempeligere, end den var for 10 Aar siden.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde dernæst, at det savnede enhver Begrundelse, at man nu inden for Kildeartsbeskatningen gav noget lempeligere Regler for Pensions- og Aftægtsindtægter end for Livrenteindtægter. Deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa jo dog erkende — det gælder fuldt ud set i Modsætning til Aftægtsindtægter, og det gælder til Dels i Modsætning til Pensionsindtægter —, at bag Livrenten ligger i mangfoldige Tilfælde en Kapitalanbringelse, som hidtil har haft stor Begunstigelse i Henseende til Skattefrihed, og derfor er der faktisk ogsaa en saglig Begrundelse for en vis Adskillelse paa dette Omraade. Hvorvidt den Adskillelse, der er foretaget her, er nøjagtigt den rette, kan man jo altid strides om.

Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem Ret i den Fremstilling, det ærede Medlem gav med Hensyn til Begrundelsen for, at de, der driver Havfiskeri fra en bestemt Havn, drages ind under Erhvervsbeskatningen. Det ærede Medlem Hr. Kjær fremsatte den Betragtning, at min Begrundelse herfor var den, at det særlig angik Esbjerg — det drejer sig nu ogsaa om en Række andre Steder —, og at denne By var blevet saa haardt ramt ved Eksportens Nedgang. Nej, det er ikke den principielle Begrundelse derfor; det kan være som en medvirkende Aarsag, at man gør opmærksom paa det faktiske Forhold, at Esbjerg her er blevet haardt ramt, og at man derfor i særlig Grad maa paase, at der ikke øves Uret mod en saadan By. Men den principielle Begrundelse for dette Forslag er selvfølgelig den, at Virksomheden i en Havn som Esbjerg, Havfiskeri og andet af tilsvarende Art, ofte fører med sig store Forsørgelsesbyrder for Kommunen, fordi